

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 1982 r.

Nr 18

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 131 — z dnia 28 maja 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie projektów wynalazczych 321
- 132 — z dnia 4 czerwca 1982 r. w sprawie dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” 324
- 133 — z dnia 4 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra do Spraw Cen 326
- 134 — z dnia 4 czerwca 1982 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych 326
- 135 — z dnia 11 czerwca 1982 r. w sprawie przedłużenia kadencji rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i jego oddziałów 327
- 136 — z dnia 17 czerwca 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia, z jakich praw związanych ze stosunkiem pracy korzystają osoby umieszczone w ośrodku przystosowania społecznego 327
- 137 — z dnia 17 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Urzędu do Spraw Kombatantów 328
- 138 — z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczególnych warunków przechodzenia na emeryturę oraz uprawnień z tytułu wypadków przy pracy górników 328

ROZPORZĄDZENIA:

- 139 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień 329
- 140 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1982 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze organów administracji w sprawach normalizacji, miar, problemnictwa i jakości upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień 330
- 141 — Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1982 r. w sprawie poboru składki bieżącej za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej 330
- 142 — Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1982 r. w sprawie trybu i terminu płatności należności budżetowej z tytułu stosowania nieprawidłowych cen 331
- 143 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości 331
- 144 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 24 czerwca 1982 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych 331

131

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie projektów wynalazczych.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 42 ust. 4, art. 50 ust. 2, art. 60 ust. 2, art. 70 ust. 4, art. 72 ust. 2, art. 87 ust. 4, art. 93 ust. 5, art. 107 ust. 1, art. 110 ust. 2 i art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie projektów wynalazczych

(Dz. U. z 1972 r. Nr 54, poz. 351 i z 1977 r. Nr 27, poz. 113) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1 pkt 3 wyrazy: „wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych (miast wyłączonych z województw)” zastępuje się wyrazami: „terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego”;
- 2) w § 4 skreśla się ust. 4;

3) w § 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli jednostka gospodarki społecznej nie może udzielić pomocy we własnym zakresie lub w odpowiednim terminie, zwraca się o udzielenie pomocy do innej jednostki (instytutu naukowo-badawczego, biura projektów, biura konstrukcyjnego, szkoły wyższej itp.), która udziela jej na uzgodnionych warunkach.”;

4) w § 9:

a) w ust. 2 wyrazy: „radą zakładową” zastępuje się wyrazami: „zakładowym organem związkowym”;

b) w ust. 4 wyrazy: „prezydium właściwej rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „właściwego terenowego organu administracji państwowej”;

5) w § 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisję wynalazczości w składzie: przewodniczący, sekretarz, przedstawiciele właściwych komórek technicznych i ekonomicznych (finansowych), zakładowego organu związkowego i stowarzyszenia naukowo-technicznego oraz klubu techniki i racjonalizacji, a w razie potrzeby inne osoby powołuje w jednostce gospodarki społecznej kierownik tej jednostki w porozumieniu z właściwym organem samorządu pracowniczego.”;

b) ust. 3 skreśla się;

6) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Na podstawie oceny przydatności projektu wynalazczego jednostka gospodarki społecznej wydaje decyzje:

- 1) o przyjęciu projektu wynalazczego do stosowania, jeżeli projekt ma cechy projektu wynalazczego i nadaje się do stosowania w jej działalności gospodarczej,
- 2) o odmowie przyjęcia projektu wynalazczego do stosowania, jeżeli jest on dla tej jednostki nieprzydatny,
- 3) o umorzeniu postępowania, jeżeli zgłoszony projekt nie ma cech projektu wynalazczego albo jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny postępowanie stało się bezprzedmiotowe.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać stanowisko w sprawie zgłoszenia projektu wynalazczego w Urzędzie Patentowym w celu uzyskania ochrony (art. 21), jeżeli projekt ten ma cechy wynalazku lub wzoru użytkowego.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie twórcom zgłoszonego projektu wynalazczego.

4. Jeżeli jednostka gospodarki społecznej uzna, że projekt wynalazczy może być wykorzystany w innych jednostkach gospodarki społecznej, powinna złożyć im ofertę zawarcia umowy o stosowaniu projektu wynalazczego (art. 87) lub umowy

o przeniesieniu prawa (art. 42). O złożeniu oferty oraz zawarciu umowy zawiadamia się twórcę projektu.

5. Jednostka gospodarki społecznej, której złożono ofertę zawarcia umowy określonej w ust. 4, jest obowiązana ocenić przydatność projektu wynalazczego dla tej jednostki, chyba że projekt wynalazczy nie dotyczy zakresu jej działania. Zawarcie umowy uważa się za przyjęcie przez jednostkę projektu wynalazczego do stosowania.”;

7) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Jeżeli projekt wynalazczy został zgłoszony przez kierownika jednostki gospodarki społecznej lub pracownika organu nadrzędnego, oceny przydatności projektu dokonuje i decyzję wydaje ta jednostka po uprzednim zasięgnięciu opinii organu samorządu pracowniczego.”;

8) w § 13 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli jednostka gospodarki społecznej dokonała zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego w Urzędzie Patentowym, jest obowiązana niezwłocznie zawiadamiać twórcę o istotnych czynnościach dokonywanych przed Urzędem Patentowym i o czynnościach bądź decyzjach i postanowieniach Urzędu Patentowego, wydanych w związku z tym zgłoszeniem.”;

9) § 16 skreśla się;

10) w § 18 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „i ich jednostki nadrzędne”;

11) w § 21 w ust. 4 wyrazy: „prezydium właściwej rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „właściwego terenowego organu administracji państwowej”;

12) w § 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Łączna kwota wynagrodzenia twórcy za pracowniczego projekt wynalazczy, wypłaconego z tytułu stosowania projektu w jednej lub więcej jednostkach gospodarki społecznej za jeden rok lub więcej lat stosowania projektu, wynosi:

1) za wynalazek	od 5.000 zł do 1.000.000 zł,
2) za wzór użytkowy	od 3.000 zł do 500.000 zł,
3) za projekt racjonalizatorski	od 1.000 zł do 250.000 zł.”;

13) w § 23:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Za projekty wynalazcze, ograniczające lub eliminujące import bądź uruchamiające lub rozszerzające produkcję eksportową, wynagrodzenie ustalone na podstawie § 21 jednostka gospodarki społecznej, po zasięgnięciu opinii właściwego przedmiotowo przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, może podwyższyć do 300%. W tych wypadkach wynagrodzenie nie może przekroczyć wysokości kwot określonych w § 22 ust. 1.

2. Jeżeli nie ma możliwości stosowania wynalazku pracowniczego w ciągu pierwszych pię-

ciu lat stosowania w rozmiarach uzasadnionych względami gospodarczymi, jednostka gospodarki społecznej może przedłużyć okres wypłaty wynagrodzenia do dalszych pięciu lat, z tym że wynagrodzenie ustalone na podstawie § 21 w przedłużonym okresie ulega narastającemu zmniejszeniu o 10% z upływem każdego kolejnego roku stosowania wynalazku.”

b) skreśla się ust. 3;

14) w § 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za projekt wynalazczy stosowany w każdej następnej jednostce gospodarki społecznej twórcy przysługuje wynagrodzenie ustalone na podstawie § 21, pod warunkiem że projekt wynalazczy zostanie zastosowany w tej jednostce w ciągu pięciu lat od dnia jego zastosowania w pierwszej jednostce. Wynagrodzenie wypłaca się za okres faktycznego stosowania projektu w tej jednostce, nie przekraczający okresów przewidzianych w art. 94 i 96.”

b) skreśla się ust. 5;

15) § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. Decyzję w sprawie ustalenia wynagrodzenia twórcy pracowniczego projektu wynalazczego wydaje jednostka gospodarki społecznej, która stosuje projekt wynalazczy, jak również jednostka, która uzyskuje efekty z wykonywania prawa.”

16) w § 26 w ust. 1:

a) w pkt 1 skreśla się wyrazy: „lub zatwierdzenia harmonogramu jego realizacji”;

b) w pkt 2 skreśla się wyrazy: „lub zatwierdzenia harmonogramu jego realizacji”;

17) w § 27:

a) w ust. 1 wyrazy: „właściwa jednostka nadrzędna lub jednostka gospodarki społecznej wskazana przez tę jednostkę” zastępuje się wyrazami: „jednostka gospodarki społecznej, która przyjęła projekt do stosowania”;

b) w ust. 3 skreśla się przecinek i wyrazy: „jej jednostki nadrzędnej lub organu nadrzędnego”, a wyrazy: „Ministrem Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami: „właściwym przedmiotowo przedsiębiorstwem handlu zagranicznego”;

c) w ust. 4 skreśla się przecinek i wyrazy: „jej jednostki nadrzędnej lub organu nadrzędnego”, a wyrazy: „Ministrem Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami: „właściwym przedmiotowo przedsiębiorstwem handlu zagranicznego”;

18) w § 28:

a) w ust. 3 liczbą „200” zastępuje się liczbą „60”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustalenia i podziału nagród, o których mowa w ust. 2—4, dokonuje jednostka gospodarki społecznej po zasięgnięciu opinii organu samorządu pracowniczego.”

19) w § 33 skreśla się ust. 2;

20) w § 34 w ust. 3 po wyrazach: „w ust. 2” stawia się kropkę, a pozostałe wyrazy skreśla się;

21) § 37 skreśla się;

22) w § 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strony mogą ustalić zapłatę lub opłatę licencyjną na zasadach innych niż określone w ust. 1 po zasięgnięciu przez jednostkę gospodarki społecznej opinii organu samorządu pracowniczego.”

23) w § 39:

a) w ust. 3 wyrazy: „swoją jednostkę nadrzędną” zastępuje się wyrazami: „organ nadrzędny”;

b) skreśla się ust. 4;

24) w § 45 skreśla się ust. 3;

25) w § 46 po ust. 4 dodaje się ust. 4¹ w brzmieniu:

„4¹. Przepisów ust. 1, 3 i 4 nie stosuje się do jednostek gospodarki społecznej, dla których zasady tworzenia i dysponowania środkami dewizowymi z tytułu wykonania prawa regulują odrębne przepisy.”

26) w § 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pozostałych członków kolegów orzekających powołuje Prezes Urzędu Patentowego.”

27) w § 55 w ust. 2 wyrazy: „sądu powiatowego” zastępuje się wyrazami: „sądu rejonowego”;

28) w § 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Odwoławcza składa się z przewodniczącego i jego zastępców wyznaczonych spośród sędziów Sądu Najwyższego przez Pierwszego Prezesa tego Sądu oraz członków powołanych przez jej przewodniczącego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.”

29) tabela wysokości wynagrodzeń za pracownicze projekty wynalazcze, stanowiąca załącznik nr 1 do rozporządzenia, otrzymuje brzmienie podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do wynagrodzeń za pracownicze projekty wynalazcze, zgłoszone przed dniem jego wejścia w życie, za okresy obliczeniowe, które kończą się po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia.

§ 3. Prezes Rady Ministrów ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie projektów wynalazczych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Załącznik do rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 28 maja 1982 r.
(poz. 131)

TABELA WYSOKOŚCI WYNAGRODZEŃ ZA PRACOWNICZE PROJEKTY WYNALAZCZE

Efekty ekonomiczne w złotych	Wynagrodzenie			
	za wynalazek i wzór użytkowy		za projekt racjonalizatorski	
	od efektów	ale nie mniej niż	od efektów	ale nie mniej niż
1	2	3	4	5
do 50.000	24%	za wynalazek 5.000 zł za wzór użytkowy 3.000 zł	12%	1.000 zł
50.001 — 100.000	18%	12.000 zł	połowa kwoty ustalonej tak jak za wynalazek i wzór użytkowy	
100.001 — 250.000	14%	18.000 zł		
250.001 — 500.000	11%	35.000 zł		
500.001 — 1.000.000	8%	55.000 zł		
1.000.001 — 2.500.000	6%	80.000 zł		
2.500.001 — 5.000.000	5%	150.000 zł		
5.000.001 — 10.000.000	4%	250.000 zł		
ponad 10.000.000	3%	400.000 zł		

132

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 czerwca 1982 r.

w sprawie dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanym dalej „przedsiębiorstwem PPTiT”, wartość usług i robót nie zapłaconych w całości lub w części przez odbiorców krajowych w ciągu 25 dni od zakończenia roku sprawozdawczego nie stanowi przychodu ze sprzedaży; termin ten stosuje się wyłącznie w odniesieniu do wartości usług i robót z tytułu budowy stacji telefonicznych i teleksowych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo PPTiT tworzy Fundusz Rozwoju Telekomunikacji:

- 1) z wpływów od ludności w wysokości 80% opłat za instalacje telefonów i 15% opłat za rozmowy telefoniczne,
- 2) z wpływów od jednostek gospodarki uspołecznionej w wysokości 65% opłat za przyłączenie aparatów telefonicznych oraz łączy central abonenckich do telefonicznej sieci użytku publicznego,
- 3) z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

2. Przedsiębiorstwo PPTiT może przeznaczać część funduszu rozwoju na zasilenie Funduszu Rozwoju Telekomunikacji.

3. Fundusz Rozwoju Telekomunikacji obciąża koszty działalności przedsiębiorstwa PPTiT.

4. Ze środków Funduszu Rozwoju Telekomunikacji mogą być realizowane inwestycje telekomunikacyjne.

§ 3. Przedsiębiorstwo PPTiT całość odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przekazuje na fundusz rozwoju.

§ 4. Inwestycje przedsiębiorstwa PPTiT nie zaliczane do inwestycji centralnych, polegające na budowie wysokoprzepustowych linii kablowych i radiowych, automatycznych central międzymiastowych i międzynarodowych, węzłowych urzędów pocztowych, a także nadajników radiowych i telewizyjnych o dużej mocy, mogą być finansowane z dotacji budżetowej. Wysokość dotacji budżetowej na ten cel oraz na inwestycje centralne określana jest corocznie w ustawie budżetowej.

§ 5. W sprawach nie unormowanych w rozporządzeniu do przedsiębiorstwa PPTiT stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów, wydanego na podstawie art. 39 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54).

§ 6. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 215 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zmieniona uchwałą nr 77 z dnia 15 marca 1972 r.,
- 2) uchwała nr 2 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1979 r. w sprawie Funduszu Rozwoju Telekomunikacji w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Monitor Polski Nr 1, poz. 2),
- 3) uchwała nr 30 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1980 r. w sprawie rozszerzenia usług telekomunikacyjnych dla ludności.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski